

ñez, Peláez, Álvarez, Hernández, Rodríguez, Ruiz, Sánchez, Bermúdez, Vélez, González, Pérez, Suárez y altres noms acabats en *zeta*, total 252 aspirants; entre aquests sols hi figuren escassament una vintena de noms catalans. Tota aqueixa gent es de suposar que coneix las costums y drets de Catalunya com los de la Xina; per lo tant, hi ha que preparar-se à veure com maltractaràn nostre modo de ser juridich, si Deu no hi posa remey. Tot sia per la *unidad*... Amen.»

Are m' explico el perquè 'l nostre *paternal* Govern ha suprimit de Catalunya l' adjudicació per las oposicions de las plassas vacants de Notaris, trasplantant-las à Madrid. 'S veu que 's tracta de donar *colocación ó empleo* à molts que degueren quedar cessants ab la perdua de las Colonias.

D' aquí uns quants anys tindrem la *satisfacció* de contar à Catalunya ab un nou *empleado oficial*, el Notari. Anirà à la *oficina* un pagés de l' alta montanya ab l' intent de fer una escriptura. *¿Qué quiere usted?* li dirà 'l notari ó un seu ajudant ab cara avinagrada.—Vinch à fer el traspàs d' unas terras que 'm va deixar l' onclu.—*Cómo, cómo dice?... Trampàs de unas tierras que le dejó... quién?*—L' onclu, en Jordi de can Fonoll.—*Ya, el tío de casa Fonol, caramba que nombres tienen Vdes. ¿Cómo se llama V.?*—Pau Reig.—*Pablo Rech. Bueno.* Y aixís per l' istil. L' espectacle serà divertit, y las escripturas també.

* *

Diu el periòdich *Las Noticias* en la secció de «Políticas» del 3 del present:

«Con el título de *Entrapelia republicana*, un colega liberal, muy liberal de Madrid, pone à la cabeza del manifiesto de los republicanos, las siguientes lineas: «No encontramos título más adecuado. Habiendo convenido con la aprobación tácita de *Azorin*, en que *eutrapelia* significa *tomadura de pelo* ó algo semejante (en català en dihem un *aixech*) ¿qué otra palabra podría expresar mejor el sentido del documento que vamos à reproducir y hasta la intención de los respetables varones que lo suscriben?» Hablar los republicanos à estas alturas de llevar su protesta à la pública, donde tan acreditada tienen la prudencia, y, sobre todo, amenazar con la revolución, es cosa que sólo puede tolerarse como una broma inocentísima, como un divertido entretenimiento, en suma, como una *eutropelia* azorinesca. Lean, lean nuestros lectores esta proclama incendiaria que ha redactado el terrible demogogo señor Azcarate y que firman espíritus tan revolucionarios y resueltos à todo como Gil y Morte, Rodriguez (don Constantino), Zulueta, Labra, Picón, Ortega y Trevijano.

Si el Gobierno del Sr. Villaverde no tuviera enfrente más que à estos señores, y la monarquía no hubiera de luchar con mas dificultades que las que

ellos les proporcionarán, por escrito, y siempre al amparo de la inmunidad parlamentaria, el primero se eternizaría en el poder, y las instituciones actuales podrían considerarse las más felices de la tierra.

Sin embargo, puede que nos equivoquemos y ahora vaya de veras. Por lo menos anuncian su propósito de ir à la plaza pública. ¡Con tal de que no sea à la hora de la compra!...»

Atiza, que diria una sangonera *pur sang*. ¡Y jo que 'm creya que aixó de la protesta era cosa formal y seria! Sort que aquesta dutxa m' ha refrescat la clepsa. Ja tenia rahó aquell que deya *ver y creer*. D' aquí endevantno crech ah res.

CARAMBA.

UNA MINA

Si 'ns queixem es per costum,
si plorém es sols per ganas,
si las terras catalanas
son arreu una font d' or.
¿Qui te cor
per compláurer nostras penas
si son d' or nostras cadenas
y brillants la nostra llum?

El comers es un *flón*,
las industrias, *una mina*;
aquí ningú s' amòhina
per guanyarse 'l seu jornal.
Ya no cal
rumiar per la pesseta,
trevallant sols mitj' horeta
Som lo mes felis del mon.

¿Y encare dirán que hi ha
gent pobra dintre d' Espanya?
Si per cás que 's donguin manya
y à Catalunya s' es dit.
Au, dalit
¿qué hi feu à la vostra terra
gent del poblè, de la terra
de Castella y mes enllà?

Sens dubte aixís ho entent
el Govern que 'ns estima
puig tot sovint ens *arrima*
caravanas, professons
de minyons
Ab noms d' *investigadores*,
aspirantes, *inspectores*,
delegados y altre gent.

Y aixís logran al instant
els inventors dels projectes
ab un medi, dos objectes
igualmente bons y sublím's:
Els abíms
de miseria, airosos treuhen
ells van be, y Aquí... ja ho veuhen.
Y ens aném *civilisant*.

OLI D' ARUGA.

D' AQUÍ Y D' ALLÀ

Del periòdich catalanista *Juventut* del 4 del present, trayém la següent importantíssima noticia: «La Comissió Executiva de la Festa Nacional Catalana 'ns envia la següent comunicació perà ésser insertada en aquestas planas: «Reunits la vetlla del 2 de Janer els delegats de totas las Asociacions Autonomistas en Assamblea. acordaren celebrar enguany la primera festa Nacional

Catalana 'l matí de la diada del Corpus, en remembransa del Corpus de Sang de 1640, nomenant una Comissió Executiva, que representés totas las tendencias y modalitats, sens excepció, del Nacionalisme Catalá. «A continuació inserta las bases y condicions d' aquesta festa, ab set articles ó paragrafs que abarcan de la lletra A fins à la G. Firma la comunicació, el secretari de la Comissió Organisadora, individuo de la Associació de lectura Catalana, En Frederich Barceló.

Cap al tart del dimecres passat 10 del corrent, va morir à la edat de 19 anys el fill del nostre amich Sr. Gual, propietari de la tenda coneguda per *can Xarulo*. Una malaltia llarga y penosa de més d' un any ha precedit à la seva mort, que ha omplert de dol la casa d' una familia honrada, y 'l cor d' uns páres aymants y apassionats. Al fer pública la seva desgracia li desitjém la necessaria resignació pera suportarla, y l' acompanyém en son greu sentiment.

També deixá d' existir en aqueixa Vila, el día 6 del corrent, després de rápida malaltia, el conegut Notari D. Joan F. Alesán. A l' enterro, que 's verificá 'l diumenge à la tarde, hi assistí una concurrencia extraordinaria, patent demostració de las moltas simpatías ab que contava 'l finat.

El Sr. Alesán fou en vida un Notari model, persona honradíssima de gran il·lustració y d' afable tracte. (D. E. P.)

El divendres passat à la tarde va venir à pèndrer possessió del càrrech el nou rector d' aquesta Parroquia Sr. de Viada. L' acompanyaban els canonges Srs. Cassañas y Pibernat. Va ser rebut à l' estació per las Autoritats d' aquesta Vila, celebrant després la vinguda ab un refresch à la Fonda d' Espanya.

Hem rebut un atent ofici-invitió del Concell Directiu de la «Associació Artística Catalanista» del Poble Nou, adherida à la «Unió Catalanista», pera que assistíssim ó enviéssim representació ó adhesió al Acte inaugural del hostatje social de la mateixa, que tingué lloch el passat dissapte 6 de Maig. JUNY hi enviá ab molt gust la seva adhesió.

La sequía en España y sus causas se titula una obreta del il·lustrat astròlech y astrónom D. Dionís Puig. En el vinent número dirém quelcom de la mateixa.

S' ens diu que probablement de demà en vuit, s' estrenará en el saló teatre de la societat «La Alhambra» el celebrat drama catalá *Pau Claris*.

La calamarsada del dilluns passat ha refrescat bastant la temperatura. Las plujas d' aquets últims días han beneficiat molt als sembrats. Malgrat aixó els pagesos 's queixan encara de que no hi ha gayre sahó.

En la primera columna de la plana n.º 3, ratlla 11 del passat número, s' hi llegia *foch* debent dir *frech*.